

Forhøielse paa 160 Rd. af Lønningen for den særdeles dygtige Mand, der bestyrer Straffeanstalten paa Christianshavn. Hele Udvalget er enigt om at tilraade denne Bevilling. Nogle, fordi de synes, at Billighed taler derfor i høi Grad, Andre derimod, hvoriblandt jeg, fordi man synes, at han tillige har et Netskrav derpaa.

Lindahl: Jeg har tilladt mig til § 9 B. g., de civile Straffeanstalter, at stille et Endringsforslag, der nærmest gik ud paa, under Forudsætning af, at den Sum, der i § 14 Post 20 er foreslaaet bevilget som Drifts-Capital i Tilfælde af, at Arbeidskraften ved Horsens Tugthuus kunde bortforpagtes under særegne Sikkerheds-Betingelser til en Entrepreneur, ikke antoges, da at anvende den hidtil brugte Sum som Driftscapital paa sædvanlig Maade. Det forekom mig, at det vilde være uheldigt, hvis man ikke allerede ved § 9, hvor de øvrige Straffeanstalter af eensartet Natur ere blevne behandlede, men om hvilke der rigtignok ikke forelaae saadanne Forslag, hvis man ikke der allerede kunde faae det Hovedpunkt, der omhandlede Horsens Tugthuus, under Debat, og da der ikke var et saadant Tilknætningspunkt, tillod jeg mig at stille det nævnte Forslag, idet jeg fuldtvel indfaae, at selv om § 20 ikke vilde komme til Anvendelse, naar Ministeriet ikke kunde finde en Entrepreneur med fornøden Indsigt og af den formuende Bestaafenhed, at Staten kunde være sikret — at Ministeren da selv ved en Tillægsbevilling vilde sørge for at skaffe den fornødne Sum, for at holde Anstalten vedlige paa samme Maade som hidtil, eller paa en hensigtsmæssig Maade, efter hans egen Anskuelse. Men da der nu af den ærede Formand, efter at jeg har forelagt mit Endringsforslag, er taget den Beslutning, at begge disse Poster kunne komme under fælles Behandling her i Salen, saa er det ganske vist, at jeg ikke længere seer mig bundet til at holde dette Forslag oppe for Debattens Skyld, og saaledes er fuldkommen villig til at tage det tilbage, idet jeg meget vel indseer, at det, samme gaaer ud paa, paa den angivne Maade kan fyldestgjøres.

Formanden: Det er altsaa den ærede Rigsdagsmands Mening, at han tager sit En-

dringsforslag tilbage? (Lindahl: Ja!) Hvis Ingen optager det (Ophold), er det saaledes bortfalbet.

Lindahl: Jeg skal dernæst gaae over til at høre min Betænkelse mod selve den af Ministeriet, saavel som af den nedsatte Commission for Straffeanstalten i Forslag bragte Foranstaltning. Der siges nemlig, at saadanne Straffeanstalters Arbeidskraft skal kunne overdrages til en Entrepreneur, uden at man iøvrigt af den bevilgede Sum kan oversee Maaden, hvorpaa Overdragelsen skal stee, eller hvorledes man kan faae eller have nogen bestemt Indflydelse derpaa.

Det er vel sandt, at det ærede Udvalg har betegnet tvende Betingelser, hvoraf den ene er, at der skal stilles fuld Sikkerhed for det i § 14 omtalte Laan til Horsens Tugthuus, og naturligtviis ogsaa for en lignende Bortleien, eller Bortforpagtning af en Arbeidskraft af den nye Straffeanstalt paa Vridsløselille Mark. Det er ganske sikkert, at en saadan Betingelse maatte tilspies, hvis man skulde gaae ind paa at stille til Ministeriets Disposition en saa betydelig Capital i det nævnte Diemed; men det synes at være en saa simpel Betingelse for at benytte en betydelig Capital af Statens Midler i et saadant Diemed, at man ligesom maa forudsætte, at den ærede Minister, som jo maa bære Ansvar for ligeoverfor Regjeringen og Rigsdagen for Anvendelsen af en saadan Sum, af egen Drift maatte træffe de fornødne Sikkerhedsanstalter i saa Henseende.

Der er imidlertid et andet Punkt og det er selve Hovedspørgsmaalet, som jeg maa omtale: Er det rigtigt saaledes ubetinget at overlade til Ministeren at anvende endeel af Statens Midler, at give Ministeriet en ubetinget Myndighed til at træffe en saadan Entreprise om en betydelig Deel af Statens Straffeanstalters Arbeidskraft? Thi det er ikke alene dette ene Tugthuus, der er Tale om, men et Princip, der vil komme til Anvendelse paa alle vore andre Straffeanstalter af lignende Natur, og man maa betænke, at Straffefangernes Antal er meget betydeligt. Man vil, at Staten skal have det meest mulige Udbytte ud af de Straffefanger, som opholde sig i de offentlige Straffe-